

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«...Я з тобою, і буду тебе
пильнувати скрізь, куди підеш...
Я не покину тебе, аж поки
не вчиню, що Я
сказав був тобі».

(Бут. 28:15)

Ловий 2015 рік!

ЦІНУЙТЕ ЧАС БЛАГОДАТІ

Господь бажає зробити нас каналами, через які на грішний світ зливаються благословення Неба. Зараз, незважаючи на великі зусилля ворога всякої правди, ми живемо в час великих можливостей, і якщо залишимося вірними Богу, то отримаємо незрівнянну нагороду – життя вічне. Тому розсіємо смуток і печаль та з твердою впевненістю, радісним серцем продовжимо свій шлях назустріч неодмінному Приходу Господа на Землю.

2

«МЫ ВИДЕЛИ ЕГО ЗВЕЗДУ»

Волхвы были одними из первых, кто приветствовал Искупителя. Они первыми принесли свои дары и положили их к Его ногам. Бог радостно принимает приношение от любящего сердца, оно становится очень действенным средством служения Ему. Если мы отдали свои сердца Иисусу, то так же принесем Ему свои дары. Наше золото и серебро, наши самые ценные земные сокровища, наши умственные и духовные богатства будут добротой посвящены Тому, Кто возлюбил нас и отдал Себя за нас.

4

ЧУДЕСНОЕ ОСВОБОЖДЕНИЕ

История, рассказанная тремя женщинами, которые во время гитлеровской оккупации были вывезены в Германию на принудительные работы. «...Конец твой будет хорош, и Я заставлю врага поступать с тобою хорошо во время бедствия и во время скорби» (Иер. 15:11).

САМОВИПРАВДАННЯ

У нас завжди є бажання бачити себе правими, щоб підтримувати особисту значущість. Самовиправдання – це шлях до падіння.

8

9

7 ПРИНЦИПІВ ЩАСЛИВОЇ СІМ'Ї

Принципи, на яких будується сімейне життя, схожі на цеглини, міцно з'єднані розчином любові, поваги та віри в Бога.

10

НЕБЕСНИЙ РЕЦЕПТ ЗДОРОВ'Я ТА КРАСИ

Сучасна медицина наголошує не просто на лікуванні наявної хвороби, але й на профілактичних чинниках.

11

Новый год у порога

Посмотри – новый год у порога!
Как стремительно он пришел!
И куда так торопится старый –
Кто ответ на вопрос нашел?

Невозможно себе представить,
Чтобы кто-нибудь из людей
Не задался тем же вопросом:
Почему дни летят все быстрее?

Разве сутки у нас изменились?
Сократился недели шаг?
Иль в году стало месяцев меньше?
Или сбой приключился в часах?

Что же так повлияло на время?
Шар земной живет, как в бреду,
И к чему мир стремительно рвется –
Всем на радость иль на беду?

Уплотнилось, спрессовалось время
И стремглав понеслось вперед,
Потому что приблизилась встреча –
Царь царей к нам с Небес грядет.

В величайшей, прекраснейшей славе
Он идет на счастье одним,
И в невиданной яркости света
На погибель идет Он другим.

И когда новый год у порога
И в нашей жизни все на ходу,
Давайте спросим себя серьезно:
«К какой же группе я подойду?»

С ответом медлить не будем, братья,
Время стремительно пройдет,
Признаков – больше, голос – сильнее,
Шаги – слышнее. Иисус грядет!

Любов Рянічева

Василь ДЖУЛАЙ,
директор видавництва
«Джерело життя»

Цінують час благодаті

Відходять у вічність роки, наближаючи нас до закінчення часу благодаті. Минув ще один рік третього тисячоліття, залишивши привід кожному привітати своїх друзів, рідних і близьких з Новим 2015 роком.

Від імені редакції газети «Вічний Скарб» і редакцій усіх інших видань християнської періодики видавництва «Джерело життя» вітаю дорогих читачів із новим відліком часу, з Новим роком!

*Хай Бог вам дарує радість і тепло,
На мної літа – життя і добро!*

Сьогодні я звертаюся до кожного читача із закликом пильнувати, молитися і просити Господа про злиття Святого Духа в новому році на наш народ і нашу Україну. Новий рік не тільки дає привід до святкових привітань, а й формує твердий ґрунт для роздумів, узагальнень, підведення підсумків і складання планів на майбутнє. Апостол Павло в Посланні до ефесян каже: «Уважно слідуйте... цінуючи час, бо дні лукаві» (Ефес. 5:15, 16). Щодня ми потребуємо духовного бачення, щоб знати задуми ворога і попереджати про них інших людей. Із цією метою треба постійно вчитися спиратися не на людські вигадки, а на Слово Боже – Біблію.

Справжня культура відносин, гідні думки і вчинки набуваються тільки завдяки навчанню в школі Христа. Християнське зростання – це досягнення міри зрілості повноти Христа. Учні Ісуса повинні по-

стійно вдосконалювати свою духовність, характери, манери. А це можливо, якщо будемо завжди споглядати Господа, якщо почнемо стежити за своїми бажаннями та діями: де буваємо, з ким спілкуємося, що дивимося, що читаємо.

Зараз люди охоче вірять немислимим помилковим судженням, нехтуючи істиною та ясними Божими вказівками. Будемо пам'ятати, що всі несуть відповідальність перед Богом за відкриті їм світло. Особливо це стосується християн, які, прийнявши Ісуса як свого особистого Спасителя, повинні сяяти у всій красі серед гріховної темряви.

З кожним роком нам потрібно розвивати в собі благочестя та лагідний дух; спокійно і цілеспрямовано вникати в біблійні істини. Господу потрібні старання, вдумливі працівники. Щоб бути такими, потрібне вміння бачити недоліки свого характеру, порівнювати своє життя, свою поведінку з найбільшим мірилом – Святим Законом Десяти Заповідей, з тим, що говорить Слово Боже. Надійний міцний фундамент для цього буде християнська література. Щоб набувати ширшого світогляду та піднесених суджень, потрібно багато читати, а читати сьогодні, слава Богу, є що. Окрім щоквартальної періодики, тільки за минулий рік видавництво «Джерело життя» запропонувало десятки чудових книг про Господа, Котрий дарує світло життя, таких як «Дорога до Христа», «Марія – слугиня Господня», «Свята Божья Троица», «В гармонии с Богом», «За межами

пізнання» та ін. Крім того були видані книги про наші труднощі та переживання, почуття та наміри – «Непростое состояние», «Возвращение из ада», «Таинственная альтернатива», «Настоящие христианские украшения», «По ту сторону чудес»; про здоровий спосіб життя: «Остеопороз», «Гидротерапия», «Прощайте, сигареты», «60 способов наполнить свою жизнь энергией». І це далеко не повний перелік усієї продукції видавництва, випущеної лише за один рік.

Серйозна робота очікує нас і в новому році. Однак не будемо зосереджувати увагу на перешкодах. Згадаймо, що Господь бажає зробити нас каналами, через які на грішний світ зливаються благословення Неба. Адже Ісус Христос – невичерпна скарбниця сили для кожного. Зараз, незважаючи на великі зусилля ворога всякої правди, ми живемо в час великих можливостей, і якщо залишимося вірними Богу, то отримаємо незрівнянну нагороду – життя вічне. Тому розсіємо смуток і печаль та з твердою впевненістю, радісним серцем очікуватимемо приходу Господа на Землю. Читаймо християнську літературу та досліджуймо дороге цінне Слово Боже.

Не будемо сумувати, оскільки Бог ніколи не допустить, щоб похмура тінь диявола закривала наш шлях до неба. Христос веде нас, тож будьмо бадьорими духом. Мужайтесь в Господі! Цінують час благодаті!

Вифлеємська зірка

Походження зірки над Вифлеємом досі залишається загадкою для вчених. Прагнучи її розгадати, вони розглядали такі небесні тіла і світла:

- комета Галлея (осінь 12 р. до н. е.);
- з'єднання Юпітера з Регуллом (12 серпня 3 р. до н. е.);
- з'єднання Венери з Юпітером (12 серпня 2 р. до н. е.);
- нова зірка, що спалахнула біля бети Козерога, була помітна протягом 70 днів навесні 5 р. до н. е. (відома за китайськими та корейськими літописами);
- нова зірка в сузір'ї Оріон між 5 і 3 рр. до н. е. (за китайськими і перськими літописами).

Більшість дослідників переконані, що Вифлеємська зірка була не природним астрономічним тілом, а, ймовірно, чудом. Виконавши своє призначення, вона недовзі зникла з неба. Для християн поява Вифлеємської зірки була виконанням прощства Валаама: «Я бачу його, та не тепер, дивлюся на нього, та він не близький. Сходить зоря он від Якова, і підіймається берло з Ізраїля» (Чис. 24:17).

«Мудреці зауважили таємниче світло на небі саме тієї ночі, коли слава Божа виявила себе на Вифлеємських пагорбах. Як тільки світло зникло, на небі з'явилася яскрава

зірка і не згасала. На диво, вона виявилася рухомою зіркою, або планетою, і це явище викликало жваву зацікавленість. Нова зірка була групою сяючих ангелів...» (Е. Уайт. Христос – надія світу, с. 60).

Це небесне явище – діло Божественного промыслу. Зірка виконала своє призначення: на Землі дізналися про народженого Спасителя.

Що ми вкладаємо у свято Різдва, відзначаючи його щороку? Коли народився Ісус Христос, на небі над Вифлеємом засяяла зірка. Це було великою радістю для тих, хто очікував появи Месії. До Нього з дарами прийшли мудреці зі сходу. Вони бачили в Ньому Царя-Викупителя. «Де Цар Юдейський, що народився? Бо ми побачили Його зорю на сході й прийшли поклонитися Йому» (Матв. 2:2).

Коли Йосип і Марія принесли немовля до храму, там був чоловік на ім'я Симеон. Дух Святий перебував з ним, і йому було обіцяно, що він не помре, доки не побачить Христа. «Він узав Його на руки, віддав хвалу Богові та й сказав: Нині відпускаєш Свого раба, Владико, згідно зі Своім словом, у мирі, бо мої очі побачили Твоє Спасіння, яке Ти приготував перед обличчям усіх народів» (Луки 2:28–31). Симеон бачив у народженому Немовляті

Тетяна Чурсіна

не просто юдейського правителя. Він говорить Богові, що очі його побачили спасіння для всіх народів, для усього людства. Симеон чекав цього все життя, і головне свято в його житті настало. Чи бачимо ми цінність у народженні Христа, святкуючи Різдво? Хотілося б, щоб ми бачили в цьому святі Бога, надію на спасіння, як колись побачив Симеон.

«Коли ж Ісус народився у Вифлеємі юдейським за днів царя Ірода, то мудреці прийшли зі сходу до Єрусалима, питаючи: Де Цар Юдейський, що народився? Бо ми побачили Його зорю на сході й прийшли поклонитися Йому» (Матв. 2:1, 2).

Зірку, яку побачили мудреці, Матвій назвав «Його зорею». Це не просто зірка Ісуса, що зійшла на короткий час. Вона

стала знаменням нового часу. Відтепер людина може жити вірою і надією на Спасителя світу – Сина Божого, народженого для того, щоб реалізувати плани Всемогутнього і люблячого Творця неба і землі. Бог не випадково створив наш світ. Він створив Його не для хвороб, розчарувань і смерті. На планеті Земля, як і у всьому Всесвіті, має процвітати вічне життя для всіх її мешканців. Унаслідок гріхопадіння Адама та Єви реалізація цих добрих планів була відкладена на тисячоліття. Ісус, немов Вифлеємська зірка, зійшов на небосхилі та вказав усьому людству шлях спасіння, який веде до Отця Небесного, Котрий дарує життя надміру, життя вічне. Ісус Христос – наша з вами зірка спасіння від гріхів та загибелі.

ТРАДИЦІЯ – ЦЕ НЕ ВІРА

Марія
Миронова

...Ми сподіваємося, що коли будемо вставляти в небесний банкомат кредитну картку Божого благовоління, вона буде працювати і видавати запитуваний «продукт» – здоров'я, гроші, кар'єру, успіх...

— На Різдво я збираюся піти до церкви, – урочисто заявила одна моя знайома.

За останній рік у її житті сталося кілька нерадісних подій: спочатку її чоловік втратив роботу, потім через несплату банк забрав у них машину, а згодом – і будинок.

– Торік на Різдво не пішла до церкви, тому й нажила проблем, – продовжувала вона. – Чи не підкажеш церкву, де служіння коротше? Нам би туди, де можна швидше звільнитися, щоб встигнути до святкового банкету. О, ти не уявляєш, яку чудову сукню я купила! Усі помруть від заздрощів!

Святкові вогники на вулицях, різнокольорові ялинки, музика, подарунки – усе нагадує про «сезонні вшанування» Бога. Люди йдуть до церкви, щоб відмітитися в «книзі відвідувань» небесної канцелярії. Другу галочку вони поставлять на Великдень, чим виконають свій обов'язок «добрих діл», на які повинен відреагувати Господь. І тоді Він змахне Своєю «чарівною паличкою», за велінням якої повернуться робота, машина і будинок.

Укладаючи своєрідний договір з Богом «Ти – мені, я – Тобі», ми настільки впевнені в його чинності, що навіть не звертаємо уваги на відсутність під ним Божого підпису. Двічі на рік ми беремо цей уявний документ із запорошеної полиці та йдемо до церкви, щоб продовжити термін його дії. Ми сподіваємося,

що коли будемо вставляти в небесний банкомат кредитну картку Божого благовоління, вона буде працювати і видавати запитуваний «продукт» – здоров'я, гроші, кар'єру, успіх.

Люди встановлюють свої правила гри, пояснюючи таку позицію словами «так прийнято», а традиція – поняття статичне й непохитне. Запитань не виникало б, якби традиції ґрунтувалися на вірі, а не на забобонах, які диктують умови договору з Богом, під чим Він ніколи не поставить підпис. Якщо зібрати всі тексти забобонів, вийде багатотомна праця, граніт науки якої успішно гризе народ.

Люди тричі плюють через ліве плече, щоб не сталося нічого поганого, на що той, від якого можна цього очікувати, теж плює. Вони обходять колами дорогу, яку перебігла чорна кішка. Люди ворожать на Різдво, бажаючи отримати відповіді в диявола, а потім йдуть до церкви, бажаючи отримати допомогу від Бога. Вони вивчають язичницькі гороскопи та сонники, щоб планувати свій завтрашній день, замість того щоб вивчати Біблію, аби не залишатися в рабстві забобонів.

«Так прийнято» – це перепустка на вихід з території, яка охороняється Богом. Традиційні вірування засновані на забобонах і прикметах, домислах і неуктві, нагадує механічні рухи запрограмованої машини, що не включає навіть бажання дізнатися,

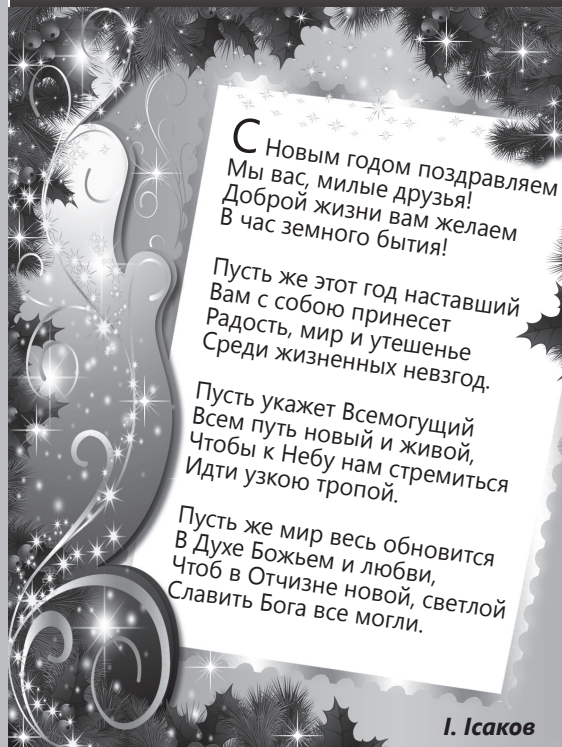
як на цю увічнену традицію дивиться Бог.

Одна східна притча розповідає про кота, який любив перебувати в товаристві ченця, голосно муркотучи під час молитви. Щоб уникнути його лагідних перешкод, монах скерував так, аби щоразу перед молитвою учні прив'язували кота у внутрішньому дворі монастиря. Його продовжували прив'язувати й після смерті вчителя. А коли не стало й кота, учні завели собі іншого, щоб, як і раніше, виконував заповіді свого наставника.

Минали роки, змінювалися учні, ще частіше змінювалися коти. Однак у віддаленому гірському монастирі завжди пам'ятали, що не можна приступати до молитви, не прив'язавши перед цим кота. А найобдарованіші учні написали праці про значення та необхідність обряду прив'язування кота для повноцінної медитації.

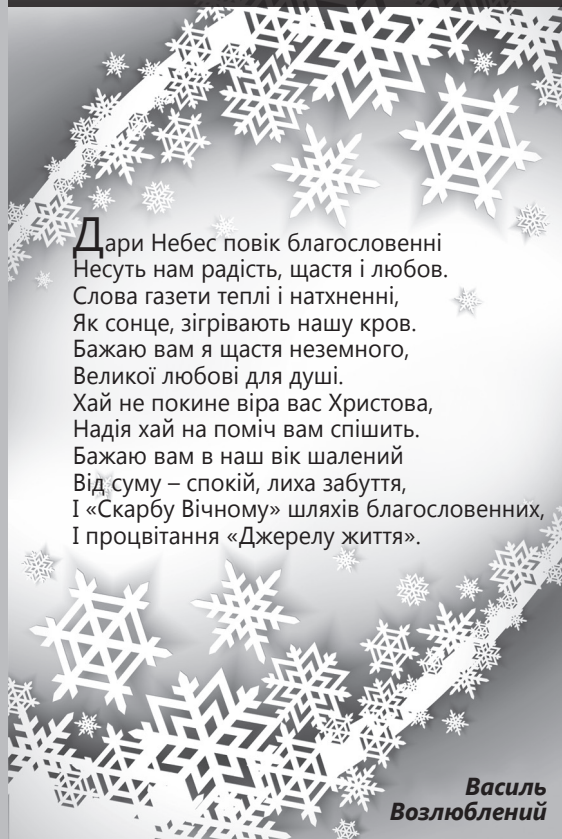
На жаль, для багатьох відвідування церкви на Різдво – не що інше, як ритуал. Виконуючи приписи традиції, яка виступає в ролі нашого «гуру», ми сподіваємося вразити цим кроком Бога і скористатися плодами Його милості. Милувати і любити, незалежно від того, як часто ми відвідуємо церкву, Він буде завжди, але право сісти за Його стіл Він дає тільки Своїм дітям. Діти ж – це ті, хто обирає не міняти людську традицію, а щоденну живу віру та Істину.

Вітаємо!

І. Ісаков

Побажання для редакції газети «Вічний Скарб»

Василь
Возлюблений

Дари Небес повік благословенні Несуть нам радість, щастя і любов. Слова газети теплі і натхненні, Як сонце, зігрівають нашу кров. Бажаю вам я щастя неземного, Великої любові для душі. Хай не покине віра вас Христова, Надія хай на поміч вам спішить. Бажаю вам в наш вік шалений Від суму – спокій, лиха забуття, І «Скарбу Вічному» шляхів благословенних, І процвітання «Джерелу життя».

СУСПІЛЬСТВО СПОЖИВАЧІВ

Сучасне суспільство – це суспільство споживачів, а сам процес споживання є основним постулатом сучасної економічної теорії. Існують певні блага і послуги, необхідні людині, і вона, витрачаючи свої заощадження, купує їх у виробника або через посередника.

Проблема в тому, що блага і послуги, які справді необхідні нам для життєдіяльності, досить незначні. Іншими словами, людина немає потреби харчуватися щодня делікатесами, можна обійтися простими та корисними продуктами. Вона немає потреби щороку купувати новий чайник, якщо куплений колись послужить їй до кінця життя, а потім, можливо, і її дітям. Тобто делікатеси та нові чайники не є першочерговою потребою. Проте економіка повинна безперервно зростати – це також один з основних її постулатів. Процес припинення росту вважається для економіки стихійним лихом і називається страшним словом «стагнація». Процес зростання, крім інших факторів, зумовлюється і споживанням, тобто показник споживання повинен безперервно підвищуватися, щоб забезпечити зростання економіки. При цьому до уваги не береться, що блага та послуги, необхідні людині, все-таки незначні.

У свідомість людей пропагандою впроваджується культ споживача, робиться це агресивно, і тому їм доводиться працювати вдвічі або втричі більше, щоб придбати непотрібні блага та послуги.

У свідомість людини багато років впроваджується нова етика, така собі нормативна система, яка замінює справжні життєві орієнтири, принципи, моральні погляди, цілі, мотиви на те, що необхідно для отримання прибутку і тільки прибутку.

Масштаби фальсифікацій переходять будь-які межі, у морі брехні просто губляться крихти правдивої інформації. До того ж у правді є одна унікальна особливість: вона не завжди приємна. Правда не така красива, як омана, і не така витончена, як лестощі. Правда завжди одна, вона абсолютна та безкомпромісна. Тож давайте чесно відповімо на запитання: чого нам не вистачає в житті? Великої квартири, поближче до центру, де людей більше, а повітря менше? І річ тут не тільки в додатковій житловій площі, яка, чесно кажучи, багатьом без потреби, – річ у тім, що знайомі будуть на вас дивитися інакше, коли ви здобудете свої чотири модні кімнати із санвузлом і лоджією. Ці цінності людям нав'язала телевізійна реклама. А

можливо, не вистачає останньої моделі нового німецького або японського автомобіля для нормального існування, ось це людині справді дорого коштує. Ну, про інші дрібниці, такі як мобільний телефон за тисячу доларів, великий плоский телевизор або педикюрний салон щочетверга, без яких ніяк не обійтися, навіть згадувати не варто. Заради усієї цієї пишноти можна пожертвувати чим завгодно, та, власне, людина і жертвує тим, що справді має значення, – своїми цінностями.

Те, що прийнято називати модним словом «шопінг», те, що нині є звичайним явищем, невід'ємною частиною культури сучасного суспільства, те, що нав'язується книгами, журналами, телебаченням, музикою, – це акт постійного споживацтва. Такий сучасний порядок, такий сучасний рабовласницький лад – примус до рабства через завдання орієнтирів уявної успішності. Адже багато хто справді думає, що наші нащадки оцінюватимуть нас за тим, у яких модних клубах ми відпочивали, а не за тим, яку планету ми їм залишили. Як можна змусити людину покірно і з власної волі працювати? Завдяки появі дедалі нових і нових бажань.

Однак є й інші люди – ті, хто усвідомлює, що соціальний статус у прогнилому суспільстві – така ж цінність, як просиджування у величезній купі сміття, але трохи вище, ніж сусід. Хіба цим слід пишатися? Чи варто дертися по головах усе життя, щоб досягти ще більших висот?

Ісус дав нам іншу систему цінностей: «Побачивши народ, Ісус вийшов на гору; і коли сів, підійшли до Нього Його учні. І відкривши уста Свої, Він навчав їх, промовляючи: Блаженні убогі духом, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені. Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю. Блаженні голодні й спрагнені праведності, бо вони наситяться. Блаженні милосердні, бо вони помилувані будуть. Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать. Блаженні миротворці, бо вони синами Божими названі будуть. Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве слово, обмовляючи вас за Мене» (Матв. 5:1–11).

Підготував Віктор Білоусов

Чи буде в новому році правити любов?

Новий рік – це час, сповнений добрих побажань та надій на майбутнє. Нам усім так хочеться, щоб світом правила любов. Хіба не тому з'являється бажання оспівувати в піснях любов та досконалий світ? Однак у чому ж джерело цих піднесених бажань? Звідки в людини спонукання до кращого життя? Адже поруч існує й зло!

Це споконвічні запитання. Ними переймаються і молоді, і старі. Вони хвилювали наших попередників з далекого минулого, вони хвилюють і нас, людей XXI століття. Побудувати суспільство, у якому панували б мир і злагода, – ось бажання всіх часів та народів.

До Ісуса якось підійшов вчений чоловік із запитанням: «Учителю, яка заповідь найбільша в Законі?» (Матв. 22:36).

Його цікавило найголовніше – те, що допомогло б суспільству процвітати та бути здоровим. Що ж почув у відповідь законник від Того, Хто був не просто Вчителем, а Чия місія – врятувати змучених від постійних пошуків, підтримати втомленого від життєвих невдач, зцілити розбиті серця?

Послухайте, яку лаконічну і водночас всеосяжну відповідь дав Христос: «Він же сказав йому: Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою! Це – перша і найбільша заповідь. Друга – подібна до неї: Любитимеш свого ближнього, як самого себе! На цих двох заповідях тримається увесь Закон і Пророки» (Матв. 22:37-40). Ці слова нашого Господа дають нам зрозуміти, що саме любов повинна правити людьми та світом. Таким був споконвічний задум Божий щодо створеного людства. Про це Всевишній безперестанку нагадував через патріархів і пророків.

Однак одне – бажати й говорити про це, а інше – практично застосовувати. У житті нерідко наші слова розходяться з ділами. Бог так не чинить ніколи. Прихід на землю Сина Божого – Ісуса Христа – не мав на меті створити ще одну філософську школу чи обнародувати черговий звід законів. Ісус заявив Своїм послідовникам, що прийшов, щоб виконати заповідь про любов.

Давні пророки різко засуджували релігію, яка не вчила любити людей. Та особливо їхній осуд був спрямований проти тих, хто нібито прагнув служити людям, дбати про їхній добробут, але швидко забував про це.

Господь передає через пророка Ісаю, що не бажає звертати увагу на пости та молитви людей, які продовжують пригноблювати та кривдити бідних. Щирий піст, виявляється, полягає не в тому, аби просто утримуватися від вживання їжі, а в тому, щоб розділити з голодним хліб свій та позбутися кайданів неправди (див. Ісаї 58).

Якщо дотепер ваші спроби робити добрі справи не були успішними, якщо шлях добра виявився нелегким – не впадайте у відчай. Можливо, для цього вам доведеться чимось пожертвувати. Однак це правильний шлях, і йти саме ним запрошує наш Спаситель. Пам'ятайте: добро може перебороти силу гріховного тяжіння. Ми здатні не тільки бажати, але й творити справи любові, добра та милосердя.

Отже, у новому році йдіть шляхом добра – і Бог буде на вашому боці!

«Коли ж сус народився у Вифлеємі юдейським за днів царя Ірода, то мудреці прийшли зі сходу до Єрусалима, питаючи: Де Цар юдейський, що народився? Бо ми побачили Його зорю на сході і прийшли поклонитися Йому?» (Матв. 2:1, 2).

Ці мудреці зі сходу були філософами. Вони належали до великого і впливового класу суспільства, який складали люди шляхетного роду; вони володіли значною частиною багатства і знань, що належали їхній нації. Серед них були й такі, котрі ошукували людей, користуючись їхньою довірливістю, але були й праведники, котрі вивчали прояви Божого Провидіння і користувалися пошаною за чесність і мудрість. Саме до цієї категорії й належали мудреці, котрі відвідали Ісуса.

Світло Боже завжди сяяло серед темряви язичництва. Коли мудреці вивчали всіяне зорями небо і намагалися збагнути таємницю їхніх орбіт, вони бачили славу Творця. У пошуках знань ці люди звернулися до єврейських Писань. У їхньому рідному краї зберігалися як великий скарб пророчиц сувої, що провіщали Прихід небесного Вчителя. Біблійний муж Валаам колись належав до таких мудреців і був певний час пророком Божим. Натхнений Святим Духом, він прокував процвітання Ізраїлю і з'явлення Месії; його пророцтва передавалися у вигляді переказів від покоління до покоління. Але в Старому Завіті істина про Прихід Спасителя була відкрита найбільш зрозуміло. Мудреці з радістю дізналися, що Його Прихід був близьким і що увесь світ мав сповнитися пізнанням слави Господа.

Мудреці зауважили таємниче світло на небі саме тієї ночі, коли слава Божа виявила себе на Вифлеємських пагорбах. Як тільки світло зникло, на небі з'явилася яскрава зірка і не згасала. На диво, вона виявилася рухомою зіркою, або планетою, і це явище викликало жваву зацікавленість. Нова зірка була групою ангелів, котрі перебували далеко від Землі, хоч мудреці не знали цього. І все ж вони були переконані, що зоря має для них особливе значення. Вони почали радитися із жрецькими й філософами, досліджувати стародавні сувої Писань. Пророцтво Валаама провіщало: «Сходить зоря від Якова і піднімається берло з Ізраїлю» (Чис. 24:17). Невже ця дивна зірка була провісницею Обітованого? Мудреці з радістю прийняли послане їм світло небесної істини, і тепер воно засіяло для них ще яскравіше. Увісні вони отримали настанову вирушити на пошуки новонародженого Царя.

Подібно до того як Авраам вірою прийняв поклик Божий і пішов, «не відаючи куди» (Євр. 11:8), як Ізраїль з вірою йшов за хмарним та вогняним стовпом до Обітованого краю, так і ці язичники вирушили на пошук Обітованого Спасителя. Країни Сходу в ті часи були багатими на коштовні речі, тому мудреці вирушили в дорогу не з порожніми руками. За звичаєм, князям та іншим вельможним особам приносили дарунки на знак пошани; це означало, що найбагатші дари того краю мали стати приношенням для Того, у Кому благословляться всі народи Землі. Щоб постійно бачити перед собою зірку, їм довелося подорожувати вночі. Але ці мужі не витрачали надаремно часу, а повторювали пророцтва і перекази про Того, Кого вони шукали. На кожній зупинці для відпочинку мудреці знову і знову переглядали стародавні книги, все більше переконуючись, що перебувають під Божественним керівництвом. Окрім провідної зірки як видимого дороговказу, вони відчували і внутрішні спонукання Святого Духа, Який впливав на їхні серця, надихаючи їх надією. Хоч подорож була довга, проте щаслива.

Коли вони прийшли до Ізраїльського краю і вже спускалися з Оливної гори, то побачили Єрусалим, а зірка, що провадила їх під час цієї втомливої подорожі, раптом зупинилася над храмом. Через короткий час вона зовсім зникла.

«МИ БАЧИЛИ ЙОГО ЗОРЮ»

Мудреці з нетерпінням рушили вперед, сподіваючись почути з уст кожного мешканця столичного міста радісну новину про народження Месії. Та даремними були усі їхні розпитування. Увійшовши у святе місто, вони попрямували до храму. Проте, на свій подив, не знайшли нікого, хто знав би щось про новонародженого Царя. Більше того, їхні розпитування викликали в мешканців не радість, а навпаки – здивування, страх, а іноді й презирство.

Священники шанували традиції. Вони хизувалися своєю вірою і побожністю, засуджуючи греків і римлян як язичників і найзапекліших грішників. Мудреці не були ідопоклонниками і в очах Бога стояли значно вище, ніж ці удавані Його поклонники; і все ж юдеї дивилися на них як на язичників. Навіть серед усіх покликаних бути хоронителями Святих Писань їхні розпитування не знаходили жодного відгуку.

Якщо ми віддали наші серця Ісусові, то також принесемо Йому свої дари. Золото, срібло, найцінніші земні скарби – наші розумові та духовні багатства – будуть з додрої волі посвячені Тому, Хто полюбив нас і віддав Себе за нас.

Звістка про прибуття мудреців швидко облетіла увесь Єрусалим. Незвичайна мета їхнього прибуття викликала хвилювання в народі, і це дійшло до царя Ірода. Підступного едомлянина стривожила думка про появу можливого суперника. Численні вбивства заплямували його сходження на престол. Народ ненавидів царя-чужинця. Єдиним захистом Ірода був прихильний до нього Рим. Однак було видно, що цей новий Цар претендував на більше: Він народився ізраїльтянином, щоб царювати.

Ірод запідозрив священників у змові з чужинцями, які нібито хочуть підбурити народ до повстання і скинути його з престолу. Однак, приховавши свої підозри, він вирішив вдатися до хитрощів і таким чином зруйнувати їхні підступи. Прикликавши первосвященників і книжників, він почав розпитувати їх про те,

що говориться в священних книгах про місце народження Месії.

Це питання, поставлене узурпатором престолу на прохання чужоземців, уразило гордість юдейських учителів. З іншого боку, байдужість, з якою вони звернулися до книжних сувоїв, викликала лють заздрісного тирана. Він вирішив, що від нього намагаються приховати правду, і тому з усією силою влади, якій юдеї не могли опиратися, Ірод наказав їм ретельно дослідити пророцтво і назвати йому місце народження очікуваного Царя Ізраїлю. «Вони ж сказали йому: У Вифлеємі юдейським, бо так написано пророком: І ти, Вифлеєме, земле Юдина, нічим не менший серед інших володінь Юди, бо з тебе вийде Вождь, Який пастиме народ Мій, Ізраїля» (Матв. 2:6). Після цього Ірод покликав до себе мудреців. Бура гніву й страху лютувала в його серці, але, зберігаючи зовнішній спокій, він прийняв чужинців досить люб'язно. Він розпитав їх про час появи зорі, вдаючи, що нібито з радістю вітає звістку про народження Христа, і звелів своїм гостям: «Ідіть і докладно розвідайте про Дитя; коли ж знайдете, сповістіть мене, щоб і я пішов та поклонився Йому» (Матв. 2:8). Із цими словами він відпустив їх, аби вони могли продовжити свою подорож до Вифлеєма.

Єрусалимські священники і книжники не були настільки необізнаними про народження Христа, як вони це вдавали. Звістка про відвідини ангелами пастухів дійшла до Єрусалима, але рабини повелися так, ніби вона не гідна їхньої уваги. Вони самі могли б знайти Ісуса і привести мудреців на місце Його народження, однак саме чужоземці звернули їхню увагу на народження Месії: «Де Цар юдейський, що народився? – питали вони. – Бо ми побачили Його зорю на сході та прийшли поклонитися Йому» (Матв. 2:2).

Не що інше, як заздрість і гордіня священників, стали перепорою на шляху до світла. Якби священники й рабини повірили словам пастухів і мудреців, то вони опинилися б у край неприродному становищі, оскільки усім стало б зрозуміло, що їхні претензії бути тлумачами Божих істин безпідставні. Ці освічені вчителі не бажали принизитися до того, щоб навчатися від тих, кого вони називали язичниками. Не може бути, міркували вони, щоб Бог обминув їх і спілкувався з неосвіченими пастухами та необізнаними язичниками. Таким чином вони вирішили проігнорувати слова, що так схвилювали царя Ірода й увесь Єрусалим. Вони навіть не подумали йти до Вифлеєма, аби переконатися в тому, що це правда. Вони почали переконувати народ у тому, що зацікавленість Ісусом є фанатичним збудженням. Саме із цього і почалося від-

Тетяна Чурсіна

Упевненість на кожен день

У чому я маю бути впевнена? Кожна думка і твердження може бути оскаржене, кожна дія піддається критиці, а віра – сумніву. Де взяти впевненість на кожен день життя?

Постійні сумніви – це одна крайність. Важко жити і постійно боятися приймати рішення, робити кроки, досягати цілей. У Старому Завіті, книзі Повторення Закону, описаний випадок, коли, відступивши від Бога, народ отримав попередження: «І буде життя твоє висіти на волоську перед тобою і ти боїтимешся вдень та вночі, і не будеш певний свого життя» (П. Зак. 28:66). Невпевненість – наслідок неправильного способу життя. Коли людина втрачає тверду життєву позицію, борючись із постійним страхом.

Самовпевненість – це інша крайність. Однак вона закінчується тоді, коли людина не може впоратися з проблемою самотійно. Іноді важко впоратися навіть із самим собою, зі своїми емоціями. Йов писав: «Отакі-то дороги всіх тих, хто забуває про Бога! І згине надія безбожного, бо його сподівання – як те павутиння, і як дім павуків – його певність...» (Йова 8:13, 14). Самовпевненість – це дім павуків, тобто не дуже міцна споруда.

Чи варто жити з упевненістю в комусь? Чи потрібно чекати чиєїсь допомоги? Як мати впевненість, що те, у що я вірю, – правда?

Думаю, впевненість приходить з часом, разом із розумінням, що відповідь на молитву – зовсім не збіг обставин. Адже не може бути стільки збігів і в друзів, і в знайомих.

Чим більше спілкуєшся з людиною, тим більше в ній упевнений. Упевненість у комусь формується завдяки спілкуванню. Так і з Богом. Чи можу я бути впевненою, що там Хтось є і чує мене, якщо я навіть не спілкуюся з Ним? Якщо я не знаю, що Він думає чи що б Він порадив мені в складній ситуації, то не буде ніякої впевненості. Однак якщо я знаю Господа і довіряю Йому, то впевнена, що в Нього для мене є план і Він допоможе вирішити мої проблеми. Упевненість у Богові допомагає рухатися далі, не зациклюватися на переживаннях, на пошуку своїх рішень.

«Таку довіру до Бога ми маємо через Христа, не тому, що ми спроможні самі собою над чимось роздумувати, наче самі від себе, але наша спроможність – від Бога» (2 Кор. 3:4, 5).

кинення Христа священиками й рабинами. З тієї хвилини їхня гордість і впертість почали переростати в неприховану ненависть до Спасителя. Тоді, коли Бог відчиняв двері істини й перед язичниками, юдейські керівники зачинили їх самі для себе.

Мудреці відійшли з Єрусалима самі. У той час як вони виходили за ворота міста, нічні сутінки густішали, та, на превелику радість, вони знову побачили зорю, котра й привела їх до Вифлєма. На відміну від пастухів, їм нічого не було відомо про скромне становище Ісуса. Здійснивши довгу подорож, вони були розчаровані байдужістю юдейських начальників і залишали Єрусалим зі значно меншою впевненістю, ніж тоді, коли виходили до нього. У Вифлємі вони також не побачили царської варти для охорони новонародженого Царя. Там не було і знатних мужів світу. Як відомо, першою коліскою Ісуса стали ясла. Його єдиними охоронцями були батьки, неосвічені селяни. Невже це Той, про Кого написано, що «відновить потомство Якова... приведе назад тих, які спаслися з-поміж Ізраїля...»; чи можна Його вважати Тим, Хто буде «світлом народів, щоб спасіння дійшло до кінців світу» (Ісаї 49:6)?

«І увійшовши в дім, побачили Дитя з Його матір'ю Марією. Впавши на коліна, вони поклонилися Йому» (Матв. 2:11). Під скромною зовнішністю Ісуса мудреці все ж зуміли розпізнати Божество. Вони віддали Йому свої серця як Спасителю, а описав їх свої дари – «золото, ладан та миро». Ось якою була їхня віра! Про мудреців зі Сходу можна сказати, як і про римського сотника: «Ні в кого в Ізраїлі не знайшов Я стільки віри» (Матв. 8:10).

Мудреці нічого не підозрювали про намір Ірода щодо Ісуса. Після того як мета їхньої подорожі була досягнута, вони готувалися вирушити до Єрусалима, бажаючи повідомити Ірода про свій успіх. Але увісні вони отримали Божественну вказівку не мати з ним жодних стосунків. Таким чином, оминаючи Єрусалим, мудреці іншою дорогою повернулися на батьківщину.

Так само і Йосип отримав попередження втекти до Єгипту разом з Марією і Немовлям. Ангел сказав Йому: «Будь там, доки я тобі не скажу, бо Ірод буде розшукувати Дитя, щоб убити Його» (Матв. 2:13). Йосип негайно підкорився і для більшої безпеки вирушив у дорогу вночі.

Через мудреців Бог привернув увагу юдейської нації до народження Свого

Сина. Їхні розпитування в Єрусалимі, пробудження загальної зацікавленості й навіть заздрощів Ірода, який примусив замислитися священиків, привернули увагу людей до пророцтв щодо Месії та великої події, яка щойно сталася.

Сатана докладав усіх зусиль, щоб не допустити Божественного світла у світ; він вдавася до надзвичайних хитрощів, аби знищити Спасителя. Але Той, Хто ніколи не спить і не дремає, пильнував Свого улюбленого Сина. Той, Хто посилав манну з неба для Ізраїля і годував Ілєю під час голоду, приготував притулок у язичницькій країні і для Марії та Дитятка Ісуса. Завдяки дарам мудреців з язичницької країни Господь забезпечив їх засобами для подорожі в Єгипет і проживання на чужині.

Мудреці одними з перших вітали Викупителя. Вони першими принесли свої дари і поклали їх до Його ніг. Як же чудово вони використали перевагу служіння! Бог з радістю приймає дари люблячого серця, і вони стають найдієвішим засобом у служінні Йому. Якщо ми віддали наші серця Ісусові, то також принесемо Йому свої дари. Золото, срібло, найцінніші земні скарби – наші розумові та духовні багатства – будуть з доброї волі посвячені Тому, Хто полюбив нас і віддав Себе за нас.

Тим часом Ірод з нетерпінням чекав у Єрусалимі повернення мудреців. Оскільки минав час, а вони не приходили, у нього з'явилася підозра. Небажання рабинів повідомити йому місце народження Месії, здається, свідчило про те, що вони розгадали його план, і мудреці навмисне ухилилися від зустрічі з ним. Від цієї думки його охопила лютя. Хитрість не мала успіху, залишилося вдатися до сили. Ірод вирішив учинити жорстоку розправу з Немовлям-Царем. «Ці горді юдеї побачать, до чого призводять їхні спроби посадити на трон нового монарха», – розмірковував він.

Негайно були послані воїни до Вифлєма з наказом убивати всіх дітей віком до двох років. Мирні оселі Давидового міста стали свідками жахливих сцен, які шість століть тому були відкриті пророкові: «У Рамі чують крик, [плач, і] ридання, і велике голосіння: це Рахиль оплакує своїх дітей і не хоче втішитися, бо їх немає» (Матв. 2:18).

Але юдеї самі стягнули на себе це лихо. Якби вони у вірності та смиренні ходили перед Богом, Він чудовим чином приборкав би гнів царя. Але їхні гріхи розлучили їх з

Богом. Вони відкинули Святого Духа, Який був їхнім єдиним Захистом. Хоч люди нібито досліджували Писання, щоб жити згідно з волею Божою, вони вишукували пророцтва, які можна було витлумачити на користь самозвеличення та доказ того, що Бог зневажає всі інші народи. Представники вибраного народу гордо вихвалялися, що Месія прийде як Цар, Котрий підкорить Своїх ворогів і в гніві винищить язичників. Таким чином вони наклевали на себе ненависть своїх поневолювачів. Їхнє фальшиве свідчення про місію сатана прагнув використати для вбивства Спасителя; однак усе це обернулося проти них самих.

Цей вияв жорстокості був одним з останніх, якими було затьмарене царювання Ірода. Незабаром після винищення невинних немовлят він сам був змушений підкоритися виroku долі, якого вже ніхто не міг відвернути: Ірод помер жахливою смертю.

Йосип, котрий ще перебував в Єгипті, отримав повеління Божого ангела повернутися до Ізраїльської країни. Вважаючи Ісуса спадкоємцем Давидового престолу, Йосип хотів оселитися у Вифлємі, але, довідавшись, що в Юдеї замість Ірода зацарював його син Архелай, він злякався, допускаючи, що син може здійснити план свого батька, спрямований проти Ісуса. З усіх синів Ірода Архелай за своїм характером був найбільш подібний до батька. Уже сам його прихід до влади був позначений бунтом у Єрусалимі та винищенням римськими воїнами тисяч юдеїв.

Йосип знову отримав з Неба повеління піти в безпечне місце. Він повернувся до Назарета, своєї рідинної домівки. Тут Ісус прожив майже тридцять років, «щоб збулося сказане пророками, що Він буде названий Назорєєм» (Матв. 2:23). Хоч правителем Галилії був один із синів Ірода, але тут оселилося значно більше переселенців із чужих земель, ніж в Юдеї, через що влада виявляла до них значно менше зацікавлення, а тому поява тут Ісуса могла залишатися непоміченою.

Так був прийнятий Спаситель, коли Він прийшов на Землю. Часом здавалося, що ніде немає спокійного і безпечного місця для Немовляти-Спасителя. Бог не міг повністю довірити Свого улюбленого Сина людям, навіть коли Він здійснював їхнє спасіння. Тому було доручено ангелам служити Ісусу й охороняти Його, аж поки Він не завершить Своєю місією на Землі й не помере від рук тих, кого Він прийшов спасти.

Ідіть до Храму

Молитись Богу можна вдома,
В душі, молитва на вустах,
Почує Він сердечну мову,
Знайде вона до Нього шлях.

Та йди до храму з твого дому,
Де служать ангели святі.
Залиш у нім душевну втому –
І Дух Святий сягне душі.

Ідіть із дітками до храму,
Навчайте їх тих Божих слів,
Щоб шанували тата й маму,
Всміхались й дякували всім.

Не йдіть до Бога манівцями,
А йдіть до Нього навпростець,
Ідіть з простертими руками,
Щоб їх підтримав Бог Отець.

Є. Красюк,
свт. Попільня, Житомирської обл.

Перший сніг

Яка жадоба чистоти –
Самоочищення природи!
А може, звернення до Бога,
Щоб відійти від суєти,

Від смогу злої пелени,
Від радіоактивних твелів,
Від божевільних децибелів,
Жадоба ласки й тишини.

І ми, мов птахи без гнізда,
Йдемо під шати снігопаду,
Тепла шукаєм і відради,
Прожиті згадуєм літа.

Дрібну залишим суєту,
Нудьгу та змореність холодну,
Йдемо у зоряну безодню,
У вічний спокій, чистоту.

М. Купрій

Слава Богу!

Слава Богу, слава Богу,
Незабутній маєм час –
Із далекої дороги
Рік новий прийшов до нас.

Ні не в гості, як на диво,
А трудитись на землі,
Щоб усі були щасливі:
І дорослі, і малі.

В нього є мета ще й інша,
Вища будь-яких вершин,
Щоби ті, хто й досі грішний,
До Спасителя прийшли.

Ми чекаєм з нетерпінням
Христа Господа Прихід,
Щоб воскресла Україна
Із руїн минулих літ.

І тому-то слава Богу!
Рік новий нехай гряде,
Щоб з Ім'ям Христа живого
Починати кожен день.

С. Рачинець

ЗЕМЛЯНИ ТА ВСЕЛЕНСЬКИЙ КОНФЛІКТ

Богдан Куриляк

«І Він обітре кожен сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю – вже більше не буде, бо перше минулося». Об'явл. 21:4

Коли перед очима постають картини горя, страждань і лих, у нашому серці виникають питання і навіть обурення. Чому в нашому світі стільки зла, беззаконня і несправедливості? Чому число конфліктів між людьми, націями й організаціями збільшується? Чи припиняться вони? Чому людство так страждає? Чи є якийсь вихід? Нам не хочеться бачити конфлікти в сім'ях і між людьми. Ми не хочемо переживати їх у власному житті. Де знайти відповіді на всі запитання, що виникають?

Ви – донька Бога?

«Віра без діл мертва» (Якова 2:26).

Хлопчик років десяти, тремтячи від холоду, босоніж стояв біля вітрини взуттєвого магазину і, не відводячи погляду, дивився на тепле взуття. До нього підійшла одна жінка й запитала:

– Мій маленький друже, що ти з такою цікавістю розглядаєш за цим склом, про що думаєш?

– Я прошу Бога, щоб Він дав мені одну пару черевиків, – відповів хлопчик.

Жінка взяла дитину за руку, і вони увійшли до магазину. Вона попросила продавця принести шість пар дитячих шкарпеток і запитала, чи може він також принести миску з теплою водою і рушник. Працівник магазину виконав усі прохання жінки. Вона повила хлопчика в задню частину магазину, зняла рукавички, вимила дитині ноги й витерла їх рушником. Продавець приніс шкарпетки. Жінка одягнула одну пару на ноги хлопчикові, потім приміряла і купила йому черевики, попросила загорнути інші шкарпетки й віддала їх хлопчикові.

Потім вона погладила його по голові й сказала:

– Напевно, тепер ти почуваєшся значно краще.

Жінка повернулася, щоб піти. Цієї миті хлопчик доторкнувся до її руки і, дивлячись на неї зі сльозами на очах, запитав:

– Ви – донька Бога?

Ми звернемося до книги, яка найбільше заслуговує довіри, – Біблії. Ця унікальна книга витримала тисячоліття переслідувань і спроби знищити її. Критика не змогла знищити її вплив, оскільки багато вчених та археологів підтвердили правдивість інформації, що міститься в ній. Що ж Біблія говорить про виникнення зла?

Бог створив вільнимивсіістоти, що живуть у Всесвіті. Кожному дається вибір – служити Господу чи відкинути Його авторитет (див. П. Зак. 30:19). Тому виникнення зла (беззаконня) не залежить від Бога, адже в кожного є свобода совісті, яку Він ніколи не порушує. Господь хоче, щоб Йому служили і виконували Закон любові добровільно, без примусу.

Бог створив Усесвіт таким чином, що щастя кожної створеної істоти залежить від виконання Божого Закону любові. Виконання усіх законів Усесвіту є добровільним і призводить до прекрасної гармонії, взаєморозуміння і любові. А їх порушення призводить до смерті, бо беззаконня (гріх) відділяє нас від Господа, Котрий дає нам життя. «Бо заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23). Бог не є джерелом зла, Він не творив його і не хотів, щоб воно існувало у Всесвіті. Зло з'явилося як наслідок порушення Закону Божого, і Господь дав кожному можливість вибирати для себе життя або смерть.

На жаль, наша планета в особі перших людей вибрала сторону диявола – сторону відступництва та порушення Закону. Гріх розділив людство з Богом, і з'явилися страждання.

Біблія відкриває, що родоначальником зла є могутній херувим Люцифер. Він перебував в присутності Бога: «Ти помазаний Херувим хоронитель, і Я дав тебе на святу гору Божу, ти ходив посеред огнистого каміння» (Єзек. 28:14). Його шляхи були досконалі доти, доки він виконував Закон любові. Коли ж він порушив його і впустив у своє серце беззаконня, тоді розпочався перший конфлікт у Всесвіті. Він привів до повстання і війни між Христом і сатаною: «І сталась на небі війна: Михаїл і його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели. І не перемогли: не знайшлося для них місця на небі» (Об'явл. 12:7, 8). Ворог звабив й інших ангелів, кажучи, що не потрібно виконувати Закон Божий. Тому в центрі першого конфлікту стояли Десять Заповідей.

Так почалася велика боротьба, яка триває й досі. Сатана знайшов для себе притулок на нашій Землі, і вона стала центром боротьби між добром і злом. Адже Адам і Єва, які були створені вільними людьми, стали на сторону диявола, порушивши Божий Закон. Вони проявили невірність і повірили брехні змія, через якого сатана спокусив першу пару в Едемі. Він обдурих їх хибним твердженням, що порушення Закону Божого не веде до смерті: «Умерти – не вмрете!» (Бут. 3:4). Унаслідок цього зваблювання у світ прийшла смерть (див. Бут. 3:19; Римл. 5:12). Сатана отримав панування над землею, вона стала його територією. Він названий «богом цього віку» і «князем цього світу» (2 Кор. 4:4; Івана 12:31). Гріхопадіння привело до деградації людства. Тому будь-яке зло, несправедливість, смерть та інші лиха є наслідками порушення Закону Божого.

Кожна мисляча людина задумується над складним і вартим уваги питанням: чому Бог допустив виникнення

зла? По-перше, Біблія говорить про те, що Господь знає все. Він є всезнаючим (див. Ісаї 46:10). По-друге, Бог є любов (див. 1 Івана 4:8), і Він не хоче смерті і загибелі будь-якої живої істоти (див. Єзек. 33:11). Ураховуючи ці істини, нам потрібно прийняти і повірити в те, що Бог вибрав найбільш мудре рішення з усіх можливих варіантів. Господь знає кінець від початку, тому всі Його дії праведні й істинні (див. Псал. 110:7). Також дуже ясно і логічно відповідає на це питання християнська письменниця Еллен Уайт: «Навіть після того, коли було вирішено, що сатана не може далі залишатися на небі, безмежна Мудрість не знищила Його. Бог може прийняти тільки служіння любові, вірність Його творіння повинна ґрунтуватися на усвідомленні Його справедливості та милості. Мешканці Неба та інших світів, не розуміючи природи гріха та його наслідків, не побачили б справедливості й милосердя Божого у знищенні сатани. Якби він був негайно знищений, тоді б вони служили Богові не з любові, а зі страху. Вплив ошуканця не був би відразу усунений, а дух повстання не був би цілком викорінений. Зло повинно було дозріти. Задля добра Всесвіту на вічні часи сатана повинен був розвинути свої принципи, щоб усі створіння мали змогу побачити в справжньому світі його звинувачення проти Божественного правління, щоб справедливість Божа і Його милість, а також незмінність Його Закону ніколи не викликали жодного сумніву» (Велика боротьба, с. 498, 499).

Бог передбачав виникнення конфлікту і падіння сатани. Тому ще до створення землі на випадок виникнення зла Він мав План спасіння, який урешті-решт повинен був навіки викорінити зло і гріх у Всесвіті, а також врятувати грішних істот. Кожна людина грішить і тому заслуговує смерті (див. Римл. 6:23). Характер Божий справедливий, благий і святий. Якою б силою не була Божа любов до бунтівних грішників, Він не був би справедливим, якби просто простив їх. Тому Ісус Христос вирішив померти за кожную людину і всю вину гріха взяти на Себе. Викупна смерть Ісуса Христа задовольнила вимоги Закону про відплату і дала можливість усім, хто кається у своїх гріхах перед Господом, знайти спасіння і вічне життя. Небесний Батько віддав найбільший дар, який тільки є у Всесвіті, – Свого Сина – Ісуса Христа. І зробив Він це заради нас, заради кожної людини, щоб ми могли бути врятованими від зла. Подумайте про Божі Слова: «Того, Хто не знав гріха [Христа], Він [Бог] зробив за нас гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю» (2 Кор. 5:21). Ось як пише про Божу любов апостол Іван: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Бог пішов найкращим шляхом для вирішення конфлікту між добром і злом. Врешті-решт Він викорінить гріх, і все зло, страждання і лихо зникнуть у Всесвіті назавжди. Господь створить нову землю, на якій будуть панувати любов, істина і щастя. Бог обіцяє кожній людині: «І Він обітре кожен сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю – вже більше не буде, бо перше минулося. І сказав Той, Хто сидить на престолі: Ось творю все нове! І каже: Напиши, бо ці слова правдиві й вірні!» (Об'явл. 21:4, 5).

ТВ-програма з 28.12.14 по 03.01.15 *

спеціальні
СВЯТКОВІ ВИПУСКИ

hope.ua

НЕДІЛЯ 28 грудня

06:00 Інша сторона
06:40 Ваша думка
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 Непростое состояние
08:00 Познавая непостижимое
08:30 В центре внимания
09:00 В гостях у Клиффа
09:30 Вкус здоровья
09:50 Готовим вместе
10:00 О чем говорят женщины
10:30 Пазлы Паркера
11:00 * Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 По ту сторону пригод
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 * Ломастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Дружболандия
15:00 Я и Ты
16:00 Мужчину и женщину.
Сотворил их
16:20 Інша сторона
17:00 Непростое состояние
17:30 Готовим вместе
17:50 Біблія свідчить
18:00 Детонация
18:30 Стиль жизни
19:00 Джем
20:00 ...є Любов
20:30 * Модная книга
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:20 Біблія, як вона є
21:30 Всепобеждающая сила молитвы
22:00 Музична скринька
22:40 О чем говорят женщины
23:00 Так промовляє Біблія
23:30 Сила Одного
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Є проблема

ПОНЕДІЛОК 29 грудня

06:00 Богослужіння у Львові
06:40 Вісті надії
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 Є проблема
09:00 Ранок надії
10:10 5 хвилин для вічності
10:20 Настав час
10:30 Стиль жизни
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Иудаизм и христианство в свете Торы и Евангелия
12:50 Духовный дом
13:00 В гостях у Клиффа
13:30 Гольдштейна
13:30 Всепобеждающая сила молитвы
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
14:50 Взаправду
15:00 Тора. Пророки. Писания
сурдопереклад
15:30 Детонация сурдопереклад
16:00 Библийский час
16:30 Біблія продовжує говорити
17:00 Познавая непостижимое
17:30 Сила Одного
18:00 Біблія, як вона є

18:10 Удивительные факты
19:00 Дорогами христианства
19:30 По ту сторону пригод
20:00 Познаем истину
20:50 * Вечірні історії
21:00 Мужчину и женщину.
Сотворил их
21:20 ЧП+
21:30 Вера. Человек. Судьба
22:00 В контексті
22:50 Є проблема
23:20 Библийский час
23:50 Ваша думка
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Под абажуром
00:30 Біблія, як вона є
00:30 Под абажуром

ВІВТОРОК 30 грудня

06:00 Вопрос служителю церкви
06:20 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 О чем говорят женщины
08:40 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:10 5 хвилин для вічності
10:20 Інша сторона
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Иудаизм и христианство в свете Торы и Евангелия
12:50 Духовный дом
13:00 Мужчину и женщину.
Сотворил их
13:20 В контексті
14:00 Дружболандия
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Ломастер
15:00 Познавая непостижимое
сурдопереклад
15:30 Непростое состояние
сурдопереклад
16:00 Модная книга
16:20 Музична скринька
17:00 Богослужіння у Львові
17:40 Біблія свідчить
18:00 Біблія, як вона є
18:10 Удивительные факты
19:00 Є проблема
19:30 Стиль жизни
20:00 Наследники реформации
20:50 * Вечірні історії
21:00 Детонация
21:30 В центре внимания
22:00 В гостях у Клиффа
Гольдштейна
22:30 Настав час
22:40 Под абажуром
23:00 Наследники реформации
23:50 Біблія свідчить
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Джем

СЕРЕДА 31 грудня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 По ту сторону пригод
07:00 * Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 Готовим вместе
08:40 Вкус здоровья
09:00 Ранок надії
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності

12:20 Иудаизм и христианство в свете Торы и Евангелия
12:50 Духовный дом
13:00 Детонация
13:30 Стиль жизни
14:00 Малюваки
14:20 Пазлы Паркера
14:50 ЧП+
15:00 ...є Любов
сурдопереклад
15:30 Є проблема
16:10 Помолитесь за меня
17:00 Всепобеждающая сила молитвы
17:30 В центре внимания
18:00 Біблія, як вона є
18:10 Удивительные факты
19:00 Познавая непостижимое
19:30 В гостях у Клиффа
Гольдштейна
20:00 Так промовляє Біблія
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 * Вечірні історії
21:00 О чем говорят женщины
21:20 Духовный дом
21:30 Сила Одного
22:00 * Джем
23:00 * Новорічний концерт

ЧЕТВЕР 1 січня

06:00 Сила Одного
06:30 Непростое состояние
07:00 * Ранок надії
08:10 * 5 хвилин для вічності
08:20 Детонация
08:50 Біблія свідчить
09:00 Ранок надії
10:10 Модная книга
10:30 Біблія продовжує говорити
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Иудаизм и христианство в свете Торы и Евангелия
12:50 Духовный дом
13:00 О чем говорят женщины
13:20 Настав час
13:30 По ту сторону пригод
14:00 Чудесный магазин
14:30 Ломастер
14:50 Історії тітоньки Марії
15:00 Лома Линда 360°
сурдопереклад
15:30 В центре внимания
сурдопереклад
16:00 Познаем истину
16:50 Біблія, як вона є
17:00 Вісті надії
17:20 Готовим вместе
17:40 Вкус здоровья
18:00 Біблія, як вона є
18:10 Удивительные факты
19:00 * Святочный марафон
20:50 * Вечірні історії
21:00 Непростое состояние
21:30 Інша сторона
22:10 Біблія свідчить
22:30 Так промовляє Біблія
23:00 Святочный марафон

П'ЯТНИЦЯ 2 січня

06:00 Познавая непостижимое
06:30 Дорогами христианства
07:00 Ранок надії
08:00 Всепобеждающая сила молитвы

08:30 5 хвилин для вічності
08:40 Мужчину и женщину.
Сотворил их
09:00 Ранок надії
10:00 5 хвилин для вічності
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Біблія, як вона є
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Иудаизм и христианство в свете Торы и Евангелия
12:50 Духовный дом
13:00 Непростое состояние
13:30 Сила Одного
14:00 Пазлы Паркера
14:30 В гостях у Добрячка
14:50 Взаправду
15:00 По ту сторону пригод
сурдопереклад
15:20 Вкус здоровья
сурдопереклад
15:40 Вопрос служителю церкви сурдопереклад
16:00 Помолитесь за меня
16:50 Ваша думка
17:00 ...є Любов
17:30 Є проблема
18:00 Богослужіння у Львові
18:30 В контексті
19:00 * Святочный марафон
20:50 * Вечірні історії
21:00 Стиль жизни
21:30 Познаем истину
22:10 В гостях у Клиффа
Гольдштейна
22:40 Модная книга
23:00 Святочный марафон

СУБОТА 3 січня

06:00 Познавая непостижимое
06:30 ...є любов
07:00 Встреча субботы
07:50 5 хвилин для вічності
08:00 В контексті
08:40 Сила Одного
09:10 Духовный дом
09:20 Біблія, як вона є
09:30 Библийский час
10:00 Познаем истину
10:50 Ваша думка
11:00 Стиль жизни
11:30 Богослужение в храме на Подоле
Прямий ефір
12:50 5 хвилин для вічності
13:00 В центре внимания
13:30 В гостях у Клиффа
Гольдштейна
14:00 Документальный фильм
15:00 Богослужение в храме на Подоле
сурдопереклад
16:15 Біблія, як вона є
16:30 Джем
17:30 Вера. Человек. Судьба
18:00 Є проблема
18:30 Ваша думка
18:40 Вопрос служителю церкви
19:00 * Святочный марафон
21:00 * Біблія продовжує говорити
21:30 По ту сторону пригод
22:00 ЧП+
22:10 Непростое состояние
22:40 Модная книга
23:00 Вісті надії
23:00 Святочный марафон

ПРОГРАМИ ДЛЯ СІМ'І

ПН - ЧТ 21:00

Понеділок

«МУЖЧИНУ
И ЖЕНЩИНУ.
СОТВОРИЛ ИХ...»

Вівторок

«ДЕТОНАЦИЯ»

Середа

«О ЧЁМ ГОВОРЯТ
ЖЕНЩИНЫ»

Четвер

«НЕПРОСТОЕ
СОСТОЯНИЕ»

Параметри налаштування спутникового телеканалу «Надія»:

Канал: Nadiya TV
Спутник: ASTRA-4A, 5 ° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми
телеканалу «Надія»
в кабельних мережах України,
а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50-15-78
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
biblefact.info

Ваші пропозиції,
побажання, зауваження
надсилайте на адресу:

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

НОВИЙ СЕЗОН

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми.

16 грн*

Різдвяний концерт «Ясли - Крест - Корона»

Дитячий ансамбль
«Вдохновение» — Что за
благодать на землю пришла!
О.Крупська, О.Куриляк — День
Рождества.
Е.Проценко, О.Черкасова —
Снег идет. Оксана Козунь —
Тихая ночь, Упала слеза. Та ін.

16 грн*

Різдвяний концерт у Києві. Хор «Laudamus»

Різдвяний концерт хору
«Laudamus» у Лівобережному
духовному центрі. У концерті
беруть участь Камерний хор
Церкви адвентистів сьомого дня
та Київський симфонічний
оркестр.

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Нове життя

Перший прихід Господа на Землю уже відбувся. Не за горами і Його Другий прихід. Ми не знаємо, коли це станеться. Нас повинно хвилювати інше: чи готові ми до зустрічі з Ним? Це залежить саме від нас, саме на це питання нам необхідно відповісти.

Під час Свого Другого приходу Господь дасть кожній віруючій людині те, що в Едемі втратили наші прабатьки, – життя вічне. Божий намір полягає в тому, щоб цим життям насолоджувалися всі. Необхідно лише одне: дозволити Сину Божому жити в нашому серці.

Понад 2000 років тому Немовляті Ісусу не знайшлося місця навіть у найскромнішому притулку. Місце для Нього знайшлося лише на Голгофському хресті, де Він у муках помер принизливою смертю. Там, на ганебному місці страти, Христос звершив наше спасіння і підготував ґрунт для відродження кожної людини. У цьому і був сенс Його Різдва.

Саме на цьому робить акцент Святе Письмо, будучи єдиним авторитетним джерелом. Біблійні автори, говорячи про Різдво, роблять акцент не на даті народження Спасителя, а на Його дивовижній особистості та Його благих намірах. Воля Господа полягає в тому, щоб підтримувати з нами тісні стосунки не час від часу, а постійно.

Сьогодні Ісус Христос напередодні Свого повернення на Землю терпляче стоїть біля дверей нашого серця і звертається до нас: «Ось Я стою під дверима і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, то Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, і він зі Мною» (Об'явл. 3:20). Відкину я Його запрошення чи прийму? На це питання мені необхідно дати зважену відповідь. Від мого рішення залежатиме все моє подальше життя: чи відбудеться Різдво Ісуса Христа в моєму серці? Чи дозволю я Йому відродити мене і зробити новою особистістю?

Анна Назарова

Повчання

*Молитись треба завжди, друже,
А не тоді, коли гримить,
Молитва душу очищає
І допомагає всім нам жить.*

*Любити Бога завжди треба,
А не тоді, коли болить.
Господь повинен бути з нами
Усе життя, а не на мить.*

*Коли ми з Богом, ми чистіші
І наші помисли ясні,
Господь завжди іде на поміч,
Коли приходять чорні дні.*

*В свята і будні разом з Богом
Повинні бути ми щодня,
Щоб з Богом нас не розділила
Щоденна наша метушня.*

*Усі ми люди, всі ми грішні,
Та Бог прощає нам гріхи,
Як перед Ним ми не лукавим,
Так є, було й буде віки.*

*Нехай же кожен усвідомить,
Що ми під Богом живемо
І лише із вірою у Нього
В Небесне Царство прийдемо.*

Петро Асауленко

Чужесно ОСВОБОЖДЕНИЕ

Записано зі слів пастора
Володимира Сорокіна

*«К Тебе вzywали они,
и были спасаемы;
на Тебя уповали, и не
оставались в стыде»
(Пс.21:6).*

В 1944 году я освободился из мест лишения свободы, где за религиозную пропаганду (этим термином в Советском Союзе именовалась проповедь Евангелия) находился в заключении 9 лет из 10-летнего срока.

В сокращении срока заключения я также вижу руку Божию. Всевышний удивительным образом вмешался, видя, что у меня уже не было сил отбывать срок в заключении. Случилось практически невозможное: дело мое было пересмотрено Верховным судом РСФСР, который вынес следующий вердикт: «Признать Сорокина В.И. невиновным. Освободить из мест лишения свободы со снятием судимости». В то время подобные случаи были настолько редки, что после того, как решение Верховного суда было озвучено, многие заключенные, подходя, говорили мне: «Теперь мы знаем, что ты веришь в живого Бога». Я до сих пор не знаю, кем было подано прошение о пересмотре дела.

Повидавшись с родными, которых за прошедшие годы редко видел (свидания разрешались крайне редко), в конце года я поехал в село Скаковку, Житомирской области, чтобы навестить братьев по вере, которые за религиозные убеждения также отбыли десятилетний срок тюремного заключения.

В Скаковке меня тепло приняли, радуясь тому, что годы заключения не сломили моей веры. Именно во время этой отрадной для меня встречи я услышал историю, которой и хотел бы поделиться с читателями. Рассказана она была мне непосредственными ее участниками, тремя женщинами, которые во время гитлеровской оккупации были вывезены в Германию на принудительные работы.

Следует отметить, что после захвата фашистскими войсками Украины ее территория была разделена на четыре части. На этих территориях господствовали гитлеровцы. Помимо прочих бед, принесенных с собою нацистской оккупацией, настоящей трагедией для Украины стал вывоз людей, в первую очередь молодежи, на работу в Германию.

В сентябре 1942 г. немецкое руководство на оккупированных территориях СССР получило указание из Берлина: «Фюрер распорядился о немедленной отправке в Германию 400-500 тыс. украинских девушек и женщин в возрасте от 15 до 35 лет для выполнения работы в домашнем хозяйстве...».

Сначала оккупационная власть пыталась вербовать добровольцев. Средства массовой информации распространяли пропагандистские материалы о том, что всех, кто поедет на работу в Германию, ожидает «райская» жизнь. Пока о реальных условиях жизни и труда в рейхе было неизвестно, определенная часть людей соглашалась ехать туда. Однако после того, как из Германии начала поступать правдивая информация, население пыталось любой ценой избежать такой участи.

Очень скоро отправка в Германию приобрела принудительный характер, вывозили молодежь, начиная с 14-летнего возраста. Всего в течение 1942-1944 гг. с территории Украины было вывезено 2,5 млн человек.

В числе таких несчастных и оказались три молодые девушки, уроженки села Скаковка, рассказавшие мне данную историю. Никакого гуманного отношения при перевозке насильно угнанных на работы людей немцы не проявляли. Везли людей в нечеловеческих условиях – в вагонах для скота, из-за чего дорогой многие погибали.

Трем нашим соотечественницам посчастливилось выжить. Привезенные с Востока «рабы» выставлялись на продажу. Крупные компании – «Сименс», «Крупп», «Юнкерс», «Геринг» – закупали оstarбайтеров (так немцы называли депортированных с оккупированной территории СССР людей) десятками тысяч – оптовыми партиями. Но фюрер позаботился, чтобы разные слои населения в Германии могли купить себе рабочих.

Наши соотечественники попали на работу к одному немцу. Человек этот держал большое хозяйство. Обязанностью украинских девушек стала дойка коров. Работа была тяжелая, «от зари до зари». Однако девушки добросовестно трудились всю неделю, а с наступлением субботы, согласно Божьей заповеди, не вышли на работу, почитая святой день. Хозяину тут же доложили об этом. За отказ работать оstarбайтерам грозила смерть, но девушек это не испугало. Верность Богу была для них превыше всего. Немец спросил их о причине такого поведения и, узнав, что они поклоняются Богу в субботу, принял их за евреек. Известно, какое отношение было у немцев к евреям. Девушки пытались объяснить, что они украинки, христианки, адвентисты седьмого дня. Хозяин же обозлился и немедленно вызвал по телефону сотрудников гестапо. То, что их не расстреляли на месте, уже было Божьим чудом. После допроса девушек отвезли в гестапо, где они содержались в подвальной камере.

Девушки усердно молились, прося Бога вступить за них. В заключении их держали несколько месяцев. Но даже там они не были забыты Богом – с ними обращались сносно.

Однажды на оконную решетку их камеры сел голубь. Одна из девушек подошла ближе, чтобы получше разглядеть нежданного гостя. Ей показалось странным, что голубь не улетал, и дикая на вид птица оказалась совсем ручной. Протянув руку, пленница осторожно взяла голубя и спрятала под одежду. Это удивительное происшествие побудило девушек действовать. Было решено при помощи голубя отправить на волю весточку. Однако письменные принадлежности заключенным не полагались. Но девушки проявили смекалку. Ежедневно кого-то из них гестаповцы выгоняли убирать общий коридор. Помимо прочего

мусора, на полу валялось множество опаленных спичек – почти все охранники курили. Вот ими-то и решили воспользоваться пленницы. С риском быть сурово наказанной, одной из них удалось пронести несколько таких угольков в камеру. С подола платья осторожно оторвали полоску ткани. На этом лоскутке спичкой написали следующее: «Мы, украинки по национальности, христиане адвентисты седьмого дня, оговорены и обвинены в том, что мы евреи, поскольку в субботу не вышли на работу. За это нас содержат в гестапо, в заключении. Помогите!». С молитвой и надеждой девушки выпустили голубя, предварительно прикрепив записку к его лапке.

Несколько дней спустя в камеру, где они находились, вошел следователь, несколько гестаповцев и солидного вида немец. Следователь пояснил последнему, что эти девушки взяты по подозрению в том, что они еврейки, так как в субботу отказываются работать. Представительный немец предусмотрительно захватил с собой переводчика, посредством которого попросил девушек рассказать о том, кто они и откуда. Те объяснили, что являются украинками, насильно привезенными в Германию на работу. Согласно своим религиозным убеждениям, работать в субботу они не могут. Следователь же колебался, не видя оснований верить им. Богатый немец принялся защищать девушек, делая ударение на том, что даже внешне они не похожи на евреек. Решающим аргументом стал факт, что в Германии на тот момент было немало адвентистов-немцев. Представительный мужчина оказался одним из них.

Как выяснилось позже, человек этот разводил голубей. Во дворе своего дома он соорудил голубятню. Каким же было его удивление, когда однажды на досуге, поднявшись к птицам, у одной из них он обнаружил привязанную к лапке записку! Мужчину это очень заинтересовало, и он, с помощью переводчика прочел текст. Узнав, что в гестапо безвинно содержатся его единоверцы, этот человек решился вступить за них. И Бог расположил к нему сердце следователя.

Впоследствии девушки-украинки были освобождены из-под стражи, после чего тут же поступили на работу к тому самому немцу-христианину, через которого действовал Бог. Все время, пока они находились у него, девушки имели возможность святить субботний день. С ними хорошо обращались. Вместе с семьей этого человека наши соотечественницы даже посещали богослужения. В их жизни исполнилось Божье обетование: «...Конец твой будет хорош, и Я заставлю врага поступать с тобой хорошо во время бедствия и во время скорби» (Иер.15:11).

Когда фашистская Германия капитулировала, девушки, наконец, смогли вернуться на родину.

Одна из них по сей день проживает в селе Скаковка.

Слабкість, яка
властива
людству, – це
самовиправдання.

Те, що здається неправильним або несправедливим іншим людям, у наших очах виглядає істинним. Ми завжди можемо знайти причину для всього, що робимо або говоримо. Такі виправдання не можуть задовольнити інших людей, особливо тих, хто постраждав від наших дій або слів, але вони задовольняють нас, адже це – найголовніше.

Людина впевнена, що усвідомлює все, що робить, тоді як вона просто може бути маріонеткою, яка сліпо реагує на ситуації та події. З усіх механізмів, які підтримують у нас почуття самозадоволення, один з головних – самовиправдання. Ми продовжуємо жити автоматично, будучи впевненими: що б ми не зробили, сказали або подумали, є правильним, хоч чимало людей можуть і не погоджуватися з нами. Однак вони також постійно шукають самовиправдання, і це нескінченний процес, до якого ми всі залучені. Кожен виправдовує себе і бачить помилки інших, часто не помічаючи власних.

Якщо людина досліджує себе протягом тривалого часу, вона починає розуміти, наскільки глибоко вкоренилося самовиправдання і як важко його позбутися. Серед людей досить поширена звичка говорити: «Я не винен», «Я нічим не зміг би допомогти»

і т. д., якщо трапляється щось таке, у що вони можуть бути втягнуті. Звичайна реакція – постаратися побачити «позитивну сторону» своєї мотивації (хотів, як краще) і потім перекласти провину на когось іншого або на зовнішні обставини, які поза нашим контролем. До самовиправдання вдаються не тільки у звичайних випадках, але і в найважливіших справах і подіях життя. У нас завжди є бажання бачити себе правими, щоб підтримувати особисту значущість. Ми майже завжди намагаємося виправдати все, що робимо. Ми не в змозі допустити думку, що дещо, зроблене нами, може бути гріхом і помилкою, навіть якщо знаємо, що так думають усі.

Самовиправдання – це шлях до падіння. Людина повинна не тільки не виправдовуватися, а й зненавидіти ту несправедливість, яку звершує. «Хто ховає провини свої, тому не ведеється, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» (Припл. 28:13). Апостол каже: «Визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоб зцілитися» (Якова 5:16). Зізнавайтесь у своїх гріхах перед Богом, бо тільки Він може пробачити їх. Якщо ми образили свого друга або сусіда, то повинні визнати, що вчинили неправильно, і виправити ситуацію. Далі нам потрібно просити прощення в Бога, адже ображена нами

людина – Божа дитина, а, заподіявши їй біль, ми грішимо проти її Творця і Спасителя.

Істинне усвідомлення гріха завжди відрізняється конкретністю і визначеністю. Одні гріхи можуть бути відкриті тільки перед Богом; інші мають бути визнані перед людьми, які через них постраждали; треті можуть бути спрямовані проти суспільства, а тому потрібно визнати їх перед усіма. Однак будь-яке визнання має бути конкретним. Ви повинні зізнатися саме в тих гріхах, у яких винні.

У Слові Божому наведені приклади істинного покаяння і смирення. Біблія говорить про людей, які сповідували свій гріх, не намагаючись виправдати його. Апостол Павло не приховував свого гріха. Він, не вагаючись, заявляв: «Ісус Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, серед яких я перший» (1 Тим. 1:15).

Смиренне і розбите серце, підкорене істинним покаямням, зможе хоча б частково осягнути любов Бога і Жертву, принесену на Голгофі. Як син зізнається у своїх провинах перед люблячим батьком, так і грішник, який істинно кається, відкриє Богу всі свої беззаконня. «Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він, вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності» (1 Івана 1:9).

30 хвилин, які можуть змінити життя

Найбільша причина невдач – відсутність терпіння. Нестримне бажання негайного отримання результату лежить в основі більшості поразок. Реальність така, що досягнення успіху вимагає часу. А для значних успіхів потрібно багато часу.

Однак існує спосіб, який спрацює для будь-якої людини та в будь-якій ситуації. Він називається «теорія 30 хвилин». Його перевага полягає в тому, що він підходить для всіх людей. Ви виконуєте одну невеличку справу щодня протягом півгодини, а потім, у міру вдосконалення, ускладнюєте її.

Наприклад, ви будете приділяти півгодини щодня читанню. Небагато, чи не так? Однак протягом одного року ви прочитаете приблизно 24 книги, а це більше, ніж інші люди читають за десять років!

Займайтеся тим, що ви постійно відкладали на потім через брак часу. Через півроку використання «теорії 30 хвилин» озирніться і згадайте, із чого ви починали.

Ви будете вражені, наскільки пройшли вперед на своєму шляху лише за 30 хвилин на день. Пам'ятайте: ви вже робите значно більше, ніж інші люди. Будьте терплячі. Не чекайте миттєвих результатів. Для всього потрібен час, і чим грандіознішою є ваша мета, тим більше знадобиться кроків.

Ожидание

Вот и снег за окном.
Ты стоишь у окна,
Муж на фронте давно,
И ты снова одна.
Пусть сегодня не радует
Тех снежинок полет,
Но мужайся, крепись,
Это скоро пройдет.
Ведь не вечны на свете
И грусть, и зима.
Им на смену приходят
Цветы и весна.
Эти Божьи законы
В сердце надо хранить,
Чтобы в вере расти,
Чтобы жить и любить.
К тебе скоро придет
Наилучший твой друг,
Ведь не вечна война,
Как греховный недуг.
Все мужья возвратятся,
Обнимет снова брата брат,
И Христос, наш Спаситель,
Встретит верных у врат.

Олександр Гаврилов,
с. Левківка

Домашний очаг

Світлана Тереміліна

Ты хочешь быть умной и деловой,
Свободной, находчивой и молодой,
Но место твое пустует в семье,
Ты в роли чужой идешь по земле.

Ты счастье свое желаешь найти,
Но нет его в том, что выбрала ты.
Ты пробуешь все: работу, ремонт,
Косметику, моду, поездки и спорт.

Но деньги, прически, подруги, друзья
Не смогут прикрыть твой огромный изъян.
Твой дом опустел. В нем нет мамы, жены.
Там добрые руки твои так нужны.

Там мужу так нужен твой ласковый взгляд,
О, как бы любимым был счастлив и рад,
Вернувшись с работы, обнять нежно ту,
Что в доме его бережет теплоту.

Но нет. Холодок в этих стенах с утра,
Задули огонь ледяные ветра.
И новая няня у деток теперь,
А ты к телефону – и быстро за дверь.

Там – в мире лукавом и скользком –
живешь,
Не зная, что дом свой врагу продаешь.
Ведь руки твои предназначены так,
Чтоб женской любовью хранить тот очаг.

Улыбка и ласка твоя, и краса
Способны в семье сотворить чудеса!
И если ты счастье желаешь найти,
Вернись, дорогая: сюда погляди!

Его пропустила ты в беге своем,
Вернись же, беглянка, в остывший
свой дом.

Подбрось там поленья, огонь разожги,
С веселым лицом испеки пирожки.

И в платье красивом ты дверь открывай,
Усталого мужа нежней обнимай.
А вечером с детками спойте псалом,
Чтоб Бога Великого славил ваш дом.

Огонь разгорится. Тепло и уют.
Да, труд не простой, но прекраснейший труд.
И в маленьких глазах ты сможешь прочесть,
Что счастье огромное все-таки есть.

И это не фальшь, не пустые мечты!
Когда отдаешь – наполняешься ты.
Когда согреваешь – теплее самой.
Как чудно быть любящей верной женой!

И ты обнаружишь, что в доме нашла
Все то, к чему женская рвалась душа!
Не думай то место свое отдавать,
Ведь кто-то другой его может занять...

Люби, улыбайся, встречай, провожай,
За каждым ребенком с теплом наблюдай.
Молись, когда грустно. Коль весело – пой,
Здесь верное место! Бог рядом с тобой!

Он дал тебе право хранить ваш очаг.
Толкает всех женщин из дома лишь враг.
Не верь ему, милая, ты никогда!
Ведь нет во Вселенной прекрасней труда!

Християнська семья

Доброта – залог семьи и счастья! Нет семьи без понимания и участия. Пусть любовь царит в квартире тесной, Без нее нет благодати небесной.

Вежливость и щедрость душ дается, Без нее любовь рекой не льется, У нее есть власть смягчать нам нравы, Будем вежливы, пусть даже очень правы.

Вы с родными говорите нежно, (Ведь и к нам любовь Христа – безбрежна!). И общайтесь с близкими, с друзьями, Как хотите, чтоб общались с вами.

Если мы хотим, чтоб наши дети Жили верой и Христовым светом, Сами подавать должны примеры Им своей любви, заботы, веры.

Доброта должна в семье быть главной! (В гордости нет Бога, своенравной!). Грубость, равнодушие и злоба Да минует вашего порога!

Ласка, обходительность манер – Вот для близких и детей пример. Вежливость и самообладание – Вот основа отношений зданья!

Иисус Христос и Бога Слово – Вот фундамент дома и основа! Дети, в нас поддержку ощущая, В доме видят тишь и благодать рая.

Тон спокойный, мягкие заботы, И улыбка ласки – меда соты, Светом солнца, летом наполняют, От печалей, слез оберегают.

Дом, где обитает тихо счастье, Обойдут и беды, и ненастье, Богом, Небом, верой освещается, Ангелами нежно охраняется.

Віра Половинко,
м. Київ

ПРИНЦИПІВ ЩАСЛИВОЇ СІМ'Ї

Анна Назарова

Принципи, на яких будується сімейне життя, схожі на цеглини, міцно з'єднані любові, поваги та віри в Бога. Отже, ми перерахуємо «7 цеглин» міцних стосунків у системі під назвою «сім'я».

1.

Відкрийте для себе світ свого партнера.

Щодня робіть щось для підтримки близькості. Дізнайтеся, що подобається вашій половинці та чого він або вона не можуть терпіти. Намагайтеся володіти не тільки високим коефіцієнтом інтелекту, але й високим коефіцієнтом віддачі позитивних емоцій.

2.

Плекайте любов і практикуйте захоплення один одним.

Це дуже особистий момент. Кожна пара повинна мати на озброєнні власні засоби вираження захоплення одне одним для зміцнення своїх стосунків.

3.

Приділяйте увагу один одному.

Приділіть увагу один одному, замість того щоб «зависати» в соціальних мережах. Обговоріть серйозні питання. Поговоріть про другорядні речі. Те, що ви вдвох берете участь у розмові, зміцнить ваші стосунки.

4.

Дозвольте своєму партнерові впливати на вас.

Виробляйте в собі звички, які позитивно вплинуть на чоловіка чи дружину. Це буде приємно і корисно обом.

5.

Вирішуйте проблеми, які вам під силу.

Не всі проблеми потрібно вирішувати. Наприклад, ви в шлюбі вже 15 років. Ви ніколи вже не будете такі молоді, як у рік одруження. Із цим потрібно змиритися. Важливо зрозуміти, що це дрібниці порівняно з любов'ю один до одного, якою наділив вас Господь.

6.

Долайте перешкоди.

У кожного, безсумнівно, є щось таке, що не подобається його другій половинці. Ми не виходили заміж за ідеального чоловіка, так само як і він не брав собі в дружини ангела. Не буває ідеальних шлюбів, оскільки не буває досконалих людей. Дуже часто проблеми в стосунках виникають унаслідок того, що комусь не подобається соя, осілий спосіб життя або футбол. Потрібно поважати відмінності. Живіть згідно з приказкою: «Якщо життя вам піднесло лимон, зробіть з нього лимонад». Звичайно, ідеться не про насильство чи зраду. Це недопустимо. Тут ідеться про те, щоб не руйнувати свій шлюб, тому що він не такий, як 15 років тому.

7.

Наповнюйте свої стосунки спільним змістом.

Люди створюють сім'ї, але багато з них, на жаль, продовжують жити своїм життям. Він любить море, а вона обожнює гори. Тому вони приймають неправильне рішення, якщо проводять відпустку окремо. Подружжя ж, навпаки, має проводити час разом: разом читати, разом їсти, разом ходити до церкви. Аби шлюб постійно зміцнювався, потрібно створити особливу атмосферу тільки для вас двох. Це має бути щось таке, що буде вас об'єднувати.

Слова любові

Даяна Романова

Я поглянула на годинник. До початку його тренувань залишалося десять хвилин. Понадусім я хотіла, щоб він почув телефонний дзвінок.

Він відповів після третього гудка. Здивовано перепитав, чи все гаразд, кинув декілька незначних фраз. А потім я сказала, що дуже люблю його. А ще – що вранці він купив чудову картоплю, що він – молодець, бо не забув заправити ліжко, і що я дуже сумую, коли його немає вдома. А ще – що коли він виросте, то стане дуже гарним чоловіком. Він засміявся і запитав: «Мамо, тобі щось від мене треба?»

Я вимушено усміхнулася. Звісно, ні, що за запитання? Хіба він не знає, що я завжди пам'ятаю про те, який він мені дорогий, тішуся його успіхами, ціную гідність і прощаю погані вчинки. Я щодня дякую Богові за те, що Він подарував мені такого чудового сина. І все це було правдою. Однак звучало, як виправдання. Адже він сказав, що вже звук не чути про це.

Я заслужила такий докір. Скільки разів, бувало, знаходилася тисяча причин, щоб відкласти на потім похвалу, поцілунків, ласкаве слово... То «багато» домашніх справ, то клопоти з малечою, то цікавий фільм, то термінова розмова... Метушня, біганина, постійний брак сил і часу. Та й якось важко виявляти ніжність, інша річ

наварити за порвані джинси чи погану оцінку...

А він чекав.

І, напевно, коли-небудь втомився б чекати, вирішив би, що любов і ласка – не для нього. А можливо, став би шукати в інших людей те, чого не дала йому я.

Дитина завжди потребує схвалення та підтримки, тихої й надійної гавані батьківського прийняття та захисту. Не варто нехтувати обіймами та поцілунками. І не бувають недоречними слова любові.

Неважливо, наскільки подорослішав мій маленький «чоловік». Йому все одно необхідно знати, що його люблять і чекають.

І треба зробити так, щоб він був у цьому впевнений.

ЯКІ ПРОДУКТИ КРАЩЕ ЇСТИ ВЗИМКУ

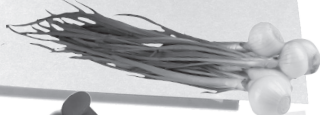
Ауріка
Бочкар

ОВОЧІ (відварні, запечені, тушковані). Рослинна клітковина, що міститься в овочах і актинована термічною обробкою, зв'язує токсини і виводить їх з організму, а також захищає від окислення вітамінів, які вже потрапили в організм.

ЗЕЛЕНА ЦИБУЛЯ.

Чимало людей взимку вичислюють зелену цибулю, адже для цього достатньо банки з водою і звичайної цибулини. Ці зелені паростки надзвичайно багаті на вітаміни B1, B2, PP, а також на вітамін С.

ГРАНАТ

багатий на вітаміни групи В та С, незамінні амінокислоти та мінеральні речовини. Його рекомендують вживати для профілактики застуд та підтримки імунітету. Цей фрукт широко застосовується в кулінарії, його можна вживати щодня як у вигляді соків, так і у вигляді приправ або добавок до страв: салатів, каш, запіканок.

ЗАМОРОЖЕНІ ФРУКТИ ТА ЯГОДИ.

У процесі заморозки у фруктах і ягодах залишається близько 90 % вітамінів. Важливою умовою збереження цих вітамінів є вживання фруктів і ягід відразу ж після розморожування.

ЦИТРУСОВІ

Головна цінність цитрусових – це вітамін С. Кислинка грейпфрута, лимона, мандарина обумовлена вмістом аскорбінової кислоти. Цитрусові, звичайно ж, дуже корисні, проте не варто зловживати ними. Ці фрукти здатні викликати алергічну реакцію в разі надмірного вживання.

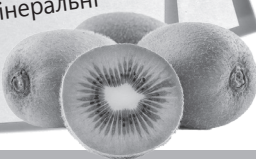

ІМБИР.

У складі кореня імбиру є ефірні олії: цинеол, феландрин, камфін, цитрал. Він містить вітаміни С, B1, B2, PP, А, кальцій, калій, залізо, хром, магній. У разі застуди чай з імбиром мобілізує захисні сили, тонізує організм у цілому.

КІВІ – чемпіон за вмістом вітаміну С. Лише одного ківі на день достатньо для поповнення добової норми цього вітаміну. Крім вітаміну С, у цьому фрукті містяться й вітаміни групи В, а також різні мінеральні речовини та клітковина.

КВАШЕНА КАПУСТА –

найбагатше джерело вітаміну С. Здавна її вживали як засіб профілактики нестачі вітаміну С в організмі. Важливо зазначити, що більше вітамінів у капусті залишається, якщо під час закваски використовувати менше солі.

ВЕДУЧИ СТАТИСТИКУ ЗЛА

У кожного з нас всередині є особлива «бухгалтерська» система. В одній колонці облікової книги ми записуємо хороші випадки свого життя, в іншій – злі вчинки. З року в рік ця накопичена статистика коливається то в один, то в інший бік. Те, що переважає, справляє сильний вплив на всю нашу сутність.

Я чула, що одна жінка веде невеликий записник, де відводить по сторінці на кожного знайомого. Щоразу вона заносить туди щось сказане чи зроблене проти неї. А коли кількість записів досягає певного числа, вона перекреслює сторінку темною діагональною лінією, викреслюючи таким чином людину зі списку своїх друзів!

Однак прощення робить дещо дивовижне зі списком образ того, хто прощає. Воно начисто стирає статистику зла, накопичену у внутрішній книзі обліку. У Першому Посланні до коринтян 13:5 ми читаємо, що любов «не задумує лихого». Іншими словами, вона не веде облік зла (грец. «логі дзомай» – рахувати).

Так легко нагромаджувати, вести облік зла, спрямованого на нашу адресу! Ми заштовхуємо злі вчинки глибоко в себе, вкладаємо їх шар за шаром, замість того щоб пробачити і позбутися їх. Лікарі кажуть, що, живучи так, можна захворіти. Таке ставлення до образ роз'їдає нас ізсередини, викликаючи емоційні, а іноді й фізичні недуги.

Можливо, демонструючи своє право не відмовлятися від злого, негативного, звинувачувального й образливого духу, ми відчуваємо задоволення, гордість, почуття власної гіднос-

Небесний рецепт ЗДОРОВ'Я ТА КРАСИ

Евеліна К.

ті підвищується. Та насправді всі ми опиняємося переможеними. Емоційна та фізична вдовolenість з'являється тоді, коли ми беремо духовний ластик і шляхом прощення все стираємо.

ЖОДНОЇ СТАТИСТИКИ ЗЛА

Я чула чиєсь висловлювання про те, що ми відповідальні за вираз свого обличчя у віці після сорока. Розташування зморшок свідчить про певні емоції, які проявлялися протягом багатьох років. Незважаючи на досконалу природну красу, привабливість обличчя зникає, якщо на ньому зачілося роздратування, невдоволення і дух звинувачення. Навіть найпрекрасніші риси обличчя не зможуть компенсувати обурено

зморщений рот з опущеними від роздратування куточками, зжухлі від підозрілості очі, які відображають статистику зла. Та найпростіші риси обличчя якимось чином оживають сяйвом і красою, випромінюючи не сварливість, злість та обурення, а тільки любов.

Одна з найпрекрасніших жінок, яку мені коли-небудь доводилося бачити, – це шістдесятилітня християнка, яку я зустріла на позаміській конференції. Ми вчилися прощати інших у молитві. І після однієї з таких молитов вона сказала мені: – Евеліно, чесно, я не могла згадати нікого, кого б я не пробачила. Розумієш, протягом багатьох років я прощаю відразу ж. Ніколи нічого не маю проти інших.

Ця шістдесятилітня дама, сяючи від щастя, була живим прикладом того, як розцвітає зовнішність, якщо забути про статистику зла.

Сучасна медицина наголює не просто на лікування наявної хвороби, але й на профілактичних чинниках. Однак ця формула міститься вже протягом двадцяти століть у Біблії: «Будьте ж добрими одне до одного, милосердні, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Ефес. 4:32). У цьому тексті Бог дав нам рецепт душевного спокою, здоров'я і краси. Він простий, але дієвий. Просто спробуйте!

РЕЦЕПТИ

Фруктове печиво

Тісто:

- 2 скл. житнього борошна;
- 1 скл. пшеничного борошна;
- сіль;
- гаряча вода (окріп) – скільки візьме тісто, поки не стане еластичним, але не липким (приблизно $\frac{3}{4}$ склянки);
- $\frac{1}{2}$ скл. олії.

Начинка:

- 1,5-2 скл. кураги;
- 1 скл. родзинок;
- 1 скл. мигдалю (або будь-яких інших горіхів);
- 1 скибочка лимону або трохи лимонної цедри;
- За бажанням можна додати в начинку гвоздику, імбир або інші спеції. Курагу і родзинки можна замінити іншими сухофруктами, наприклад, інжиром, чорносливом або фініками.

Приготування:

Ретельно промийте сухофрукти та замочіть їх у гарячій воді.

Побріть мигдаль у блендері або ступці.

З'єднайте пшеничне та житнє борошно, додайте олію, перемішайте. Влийте гарячу воду та замісіть однорідне м'яке тісто. Відкладіть готове тісто в бік і приготуйте начинку для печива.

Злийте із сухофруктів воду, викладіть їх у блендер, додайте лимон або цедру. За бажанням можете додати імбир або інші спеції. Побріть усе до консистенції густої пасти. Додайте подрібнений мигдаль і перемішайте.

Розкачайте тісто дуже тонко, можете подрізати нерівні краї – повинен вийти прямокутний пласт. Тепер цей пласт тіста рівномірно змастіть пастою із сухофруктів і горіхів. Шар пасти повинен бути приблизно таким самим, як і товщина тіста. Краєчок тіста на сантиметр-півтора залиште вільним, щоб можна було потім склеїти рулет. Загорніть тісто із солодкою пастою в рулет, починаючи від краю, повністю покритого пастою, і закінчуючи вільним.

Наріжте рулети на тонкі круглі шматочки й розкладіть зрізом вниз на деко, змащене олією, або на папір для випічки. Запікайте при температурі 200° С близько 20 хвилин.

Житнє печиво із сухофруктами і горішками готове.

Смачного!

Шановні читачі!**Видавництво «Джерело життя»****пропонує вам на 2015 рік такі християнські періодичні видання:****«Вічний Скарб»** (рос., укр. мова) – щомісячна духовно-просвітницька газета.**«Моя здоровая семья»** (рос. мова) – щомісячна газета про здоров'я.**«Флешка»** (рос., укр. мова) – виходить раз на два місяці, інформаційно-молодіжна газета.**«Скарбничка»** – (рос., укр. мова) – щомісячна дитяча газета.**«Ознаки часу»** (рос., укр. мова) – виходить раз на квартал, суспільно-релігійний журнал.**«Дружболандія»** – (рос. мова) – щомісячний дитячий журнал.

Дорогі друзі! Якщо ви бажаєте в 2015 році отримувати одне або кілька з пропонувананих вище періодичних християнських видань, просимо звертатися в міжобласні книжкові центри видавництва «Джерело життя», координати яких вказані нижче:

21027, м. Вінниця, вул. Келецька, 50-а,
тел. (0432) 57-89-50
(для читачів Вінницької, Житомирської
та Хмельницької областей).

83048, м. Донецьк, вул. Байдукова, 89,
тел. (062) 381-22-10
(для читачів Донецької та Луганської
областей).

49008, м. Дніпропетровськ, вул. Нарим-
ська, 46
(для читачів Дніпропетровської, Запо-
різької та Харківської областей).

02139, м. Київ, вул. Микитенка, 20-а,
тел. (044) 542-31-92
(для читачів Київської, Сумської та
Чернігівської областей).

02139, м. Київ, вул. Микитенка, 20-а,
тел. (044) 542-31-94
(для читачів м. Києва).

58008, м. Чернівці, вул. Турецька, 10,
тел. (0372) 52-88-06
(для читачів Івано-Франківської, Терно-
пільської та Чернівецької областей).

18002, м. Черкаси, вул. Пушкіна, 90,
тел. (0472) 32-18-98
(для читачів Кіровоградської, Полтав-
ської та Черкаської областей).

79041, м. Львів, вул. Багряного, 36-а,
тел. (0322) 37-12-13
(для читачів Волинської, Закарпатської,
Львівської та Рівненської областей).

54024, м. Миколаїв, вул. 5-а Інгульська,
19-а, а/с 45,
тел. (0512) 55-65-65
(для читачів Криму, Миколаївської,
Одеської та Херсонської областей).

Дорогі читачі! В зв'язку зі зростанням цін на видаткові матеріали для друку, звертаємо вашу увагу на наступне: інформацію про зміну величини запропонованих пожертвувань на періодичні видання, ви можете отримати у наших поширювачів. (Адміністрація видавництва)

ПОДОЛАЙ МОВНИЙ БАР'ЄР РАЗОМ З ELC!

20 РОКІВ ДОСВІДУ РОБОТИ, ПОНАД 5000 СТУДЕНТІВ

ЦЕНТР АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ в Києві

регулярно проводить набір на навчання в групах

Кваліфіковані
російськомовні викладачі,
а також носії англійської мови!

Безкоштовна перевірка рівня знань
англійської мови на сайті
www.usenglish.com.ua

Безкоштовний розмовний клуб
англійської мови «Friday night»

подробіці
на сайті, а також
за телефонами:

(098) 419-90-99

(063) 617-49-29

(050) 183-80-38

ТЕЛЕКАНАЛ «НАДІЯ»

дарує святковий настрій

Святковий марафон

з 31 грудня
по 7 січня

31.12 Новорічний концерт 23:00

01.01-05.01 Святковий марафон 19:00

06.01 Святковий марафон (остання програма)

07.01 Різдвяний концерт 19:00

Шановні читачі! Редакція звертається з проханням до вас не використовувати християнську друковану продукцію в побутових цілях. Якщо ви її прочитали, подаруйте іншим. Божих вам благословень!

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Тетяни Романко
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

